

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **LakAuto TD s.r.o.**, se sídlem nám. Jiřího z Lobkovic 2406/9, Praha 3, zastoupené JUDr. Václavem Luřchou, sídlem nám. Jiřího z Lobkovic 2406/9, Praha 3, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2019, čj. 1035/1.30/19-5, o nesouhlasu Krajského soudu v Praze s postoupením věci,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci je **příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Oblastní inspektorát pro Středočeský kraj (správní orgán I. stupně) uznal svým rozhodnutím žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku dle § 140 odst. 2 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), ve znění účinném do 28. 7. 2017, kterého se žalobkyně dopustila tím, že jako zaměstnavatel neměla v době kontroly zahájené dne 23. 8. 2016 v místě pracoviště kopie dokladů prokazujících existenci pracovněprávního vztahu přítomných fyzických osob, čímž porušila svou povinnost podle § 136 odst. 1 zákona o zaměstnanosti. Správní orgán I. stupně uložil žalobkyni za spáchaný přestupek pokutu ve výši 60 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Odvolání žalobkyně žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím částečně vyhověl a snížil výši uložené pokuty na 39 000 Kč. Ve zbytku žalovaný odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II.

[3] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu u Městského soudu v Praze.

[4] Usnesením ze dne 2. 8. 2019, čj. 11 Ad 10/2019-19, Městský soud v Praze postoupil věc podle § 7 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve znění pozdějších předpisů, k vyřízení Krajskému soudu v Praze s odůvodněním, že rozhodujícím

pro určení místní příslušnosti je § 7 odst. 2 s. ř. s., dle kterého je k řízení místně příslušný soud, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti. Z výše uvedeného ustanovení Městský soud v Praze dovodil, že sice Oblastní inspektorát práce pro Středočeský kraj sídlí v Praze, ale vykonává působnost ve Středočeském kraji, a proto má být dána místní příslušnost Krajského soudu v Praze.

III.

[5] Krajský soud v Praze zaslal Nejvyššímu správnímu soudu nesouhlas s postoupením věci a předložil spis k rozhodnutí o příslušnosti podle § 7 odst. 6 s. ř. s. Podle Krajského soudu v Praze ustanovení § 7 odst. 2 s. ř. s. představuje obecné pravidlo místní příslušnosti krajských soudů, které se neuplatní v případech, na něž dopadá speciální norma v ustanovení § 7 odst. 3 s. ř. s. odvozující místní příslušnost soudů od bydliště či sídla žalobce ve věcech zaměstnanosti. Krajský soud v Praze zároveň odkázal na judikaturu NSS, dle které i v případech, kdy je rozhodováno o deliktní odpovědnosti za přestupky upravené v zákoně o zaměstnanosti, se jedná o „věc zaměstnanosti“ ve smyslu § 7 odst. 3 s. ř. s. Podle Krajského soudu v Praze proto nemůže být rozhodné, že správní orgán prvního stupně vykonává svou působnost výlučně (nebo v dané konkrétní věci) ve Středočeském kraji, ale rozhodující je, že žalobkyně měla v okamžiku podání žaloby sídlo v Praze – Dolních Měcholupech, tj. uvnitř obvodu místní příslušnosti Městského soudu v Praze.

IV.

[6] Nesouhlas Krajského soudu v Praze s postoupením věci je důvodný.

[7] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s., *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[8] Podle § 7 odst. 3 s. ř. s., *ve věcech důchodového pojištění, úrazového pojištění a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody a ve věcech zaměstnanosti, ochrany zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, dávek státní sociální podpory, dávek péčovské péče, dávek pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením, příspěvku na péči a dávek pomoci v hmotné nouzi je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.*

[9] Nejvyšší správní soud ve své judikatuře dovodil, že místní příslušnost „ve věcech zaměstnanosti“ ve smyslu § 7 odst. 3 s. ř. s. pokrývá agendu v oboru působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí a jemu podřízených správních úřadů ve věcech upravených zákonem o zaměstnanosti (viz např. usnesení ze dne 13. 3. 2013, čj. Nad 18/2013-43). Jak správně poukázal i předkládající krajský soud, tyto závěry byly výslovně potvrzeny, i pokud jde o přestupky (správní delikty) podle zákona o zaměstnanosti (usnesení ze dne 26. 1. 2017, čj. Nad 41/2017-38).

pokračování

[10] Rozhodující je tedy skutečnost, že žalobkyně byla uznána vinnou za spáchání přestupku podle § 140 odst. 2 písm. e) zákona o zaměstnanosti za nesplnění své zákonné povinnosti mít v místě pracoviště kopie dokladů prokazujících existenci pracovněprávního vztahu dle § 136 odst. 1 zákona o zaměstnanosti.

[11] Rozhodnutí žalovaného tak bylo vydáno ve „věcech zaměstnanosti“, což Městský soud v Praze ve svém usnesení nevzal v potaz a chybně aplikoval obecné pravidlo obsažené v § 7 odst. 2 s. ř. s. Posuzovaná věc tak spadá pod „věci zaměstnanosti“ a pro místní příslušnost krajského soudu je rozhodná právní úprava obsažená v § 7 odst. 3 s. ř. s.

[12] S ohledem na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že k projednání a rozhodnutí věci je místně příslušný Městský soud v Praze, neboť v jeho obvodu se nachází sídlo žalobkyně. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o otázce místní příslušnosti jsou soudy vázány (§ 7 odst. 6 věta třetí s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně 9. října 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu